

Da'wah i Centrum

Allah ﷻ siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
بِأَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكَيلًا﴾

”Åh Profet, Vi har visselig sendt dig som et vidne og en, der forkynnder glædeligt nyt, og en advarer. Og som en, der kalder til Allah på Hans befaling, og som en lysende lampe. Og forkynd de troende det glædelige budskab, at de vil opnå en stor nåde fra Allah. Og adlyd ikke de vantro og hyklerne, og vend dig bort fra deres sårende tale, og sæt din lid til Allah (alene), og Allah er tilstrækkelig som Beskytter”. [Al-Ahzab 33:45-

48]

Profeten Muhammad ﷺ begyndte sin Da'wah i Makkah det øjeblik, Allah ﷻ åbenbarede Qur'anen til ham ﷺ. Han ﷺ udfordrede Makkahs samfund, som var repræsenteret af Quraysh, i deres tro, livsstil, love, interesser og stammebånd, sociale og økonomiske forhold, og latterliggjorde deres guder. Dette blev opfattet som et klart brud fra Profetens side mod deres normer (som han i forvejen var kendt for at misbillige). Dette forårsagede en uundgåelig hård politisk og intellektuel kamp. Profeten ﷺ tilsigtede at ændre hele Makkahs samfund fundamentalt og grundigt, og erstatte deres Kufur love og regler med Islams love og systemer.

Vi (Da'wahbærere) står i samme situation. Og fordi vi er Profetens ﷺ arvtagere, som skal bære Hans ﷺ Da'wah, så er vi forpligtet til at sørge for, at vores arbejde forløber ifølge **a)** Allahs ﷻ åbenbaring og **b)** Hans Sendebuds ﷺ Seerah. Dette betyder at vi skal foretage de samme handlinger og standpunkter som han foretog. For det første, at vi tilslutter os det samme mål. For det andet, at vi foretager de samme aktiviteter, som er magen til dem han foretog og som er på niveau med målet. For eksempel forsamlede Han ﷺ og Sahabah ﷺ sig i Al-Arqams hus, for at studere Islam som et led til sin kamp for at gøre Islam suveræn. Altså er det også pålagt os at studere Allahs ﷻ Bog og Profetens ﷺ Seerah, for at opnå det samme mål. Sagt på en anden måde, for at skabe liv i hans ﷺ Sunnah, og for at sikre at Allahs ﷻ Bog vil blive genimplementeret i den SNART kommende Khilafah Stat, *insha Allah*.

Opgaven som går ud på at bære Da'wah, forpligter os til at bære de islamiske tanker, holdninger og syn på livet som en intellektuel ledelse til muslimerne. Og fremvise Islams love som en løsningsmodel til

deres problemer, så de adopterer og handler efter disse. Og få dem til at omfavne Islam i praksis, ved at skabe en tillid til disse i dem.

At genoplive hans ﷺ Sunnah sker ved at vi efterligner hans ﷺ liv. Dette sker blandt andet ved at skabe en *Iman* atmosfære, ved at studere Allahs Bog, ihukomme Allah ﷻ og rodfæste Islams tanker i os. Og ved at opbygge vores personligheder med Allahs ﷻ Ord. Dette er en forudsætning for, at vi vil kunne genoplive hans ﷺ Sunnah. Det er ikke kun at kalde til tanken om Khilafah, og fortælle om Profetens ﷺ tre stadier i sin *Da'wah*.

At bære *Da'wah* kræver af os, at vi seriøst ønsker at tage Ummahs ledelse, i vores søgen efter Allahs ﷻ *Ridwan* (velbehag), ved at gøre Hans ﷻ Ord suverænt, og ved at genvinde Ummahs tabte storhed og mægtighed blandt verdens nationer. Og dette betyder, at vi står overfor store ofringer. Disse ofringer kunne se ud til at være enorme, men i forhold til hvad der venter os af belønning, og Profetens ﷻ og Sahabahs ﷺ omfavelse af os på Dommedagen, så er der ingen sammenligning.

Vi skal huske på, at denne opgave sandelig er STOR og OMKOSTNINGSFULD. Og den er et udtryk for Allahs ﷻ *Tijarah* (handel) med os. Vi skal værne om den ligesom vores sjæl. Beskytte den, ligesom vi beskytter vores ære. Og bruge tid på den, men ikke ligesom alt andet i livet. Vi, som Da'wahbærere skal sammensmelte den med vores arbejde, studier og familier, og betragte den med de samme følelser, bekymringer, stress, kræfter og trofasthed.

Allah ﷻ siger:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ﴾

"Allah har visselig købt de troendes liv og ejendom af dem, til gengæld for at de skal have Paradiset." [Ar-Tawbah 9:111]

Vi skal også bevise, at vi mener at *Da'wah* ligger så dybt i vores sind, at den er vores omdrejningspunkt. For vi vil ikke blive Da'wahbærere, før vi har forstået den, og BÆRER den til muslimerne. Og heller ikke før vi har koblet os fra alt hvad der hedder uislamiske omgangskredse, omgivelser, følelser, tanker, tøjstole, spisevaner, talemåder, hobbyer og prioriteringer i dette liv, som kan modarbejde eller forhindre opnåelsen af dette mål. Kort sagt, vi skal foretage en fuldstændig ændring indenfor alle aspekter af livet.

Allah ﷻ siger:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾

"Allah ændrer visselig ikke et folks tilstand, førend de selv ændrer det, som er i deres indre." [Ar-Ra'd 13:11]

At *Da'wah* skal være i centrum betyder, at vi er klar til at ofre alt for denne sag. Med det mener jeg ikke kun, at vi er villige til at dø for Allahs ﷻ sag, men snarere, at vi omlægger vores prioriteringer i livet, hele livet. Så *Da'wah* kommer først. Og familien, arbejde, studier og vores fritid kommer i anden række.

Det er ligeledes meget vigtigt, at vi stiller os selv det spørgsmål: Har Jeg gjort nok for min livsvigtige sag; vores vitale sag? Allah ﷻ siger:

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾

“Og kappes om at opnå en tilgivelse fra jeres Herre og et Paradis, hvis vidde er ligesom himlene og jorden, forberedt til de gudfrygtige.” [Aal-'Imran 3:133]

Da'wah i centrum betyder også, at vi, som Da'wahbærere udover Helvedet og Paradis, har det at søge Allahs ﷻ *Ridwan* som drivkraft. Og dette kræver den RENE TROFASTHED (*Ikbals ul-Khalis*). Og den forlanger et stort engagement af os. Derfor skal vi handle på niveau med den, og yde alt for denne sag, fordi den er en Mægtig Sag. En sag som kun er egnet for de udvalgte, såsom Profeterne og dem, som gik i deres fodspor som Sahabah ﷺ og de store 'Ulama, bl.a. vores kære Imam Taqiuddin An-Nabahani ﷺ, og de muslimer som dagligt ofrer deres liv og lemmer for netop denne sag.

Dette betyder, at vi ikke må nøjes med at give et par timer til Islam eller *Da'wah*. Eller nøjes med at deltage i en islamisk konference om året, eller en protestmarch, og så må det være det. Og vi skal altid huske på (for at styrke vores *Nafs'iyyah* og vores arbejde for denne sag), at han ﷺ er vores forbillede. Og efter ham skal vi huske de AKTIVE DA'WAHBÆRERE blandt SAHABAH. Og dernæst de AKTIVE DA'WAHBÆRERE blandt MUSLIMERNE. Så vi skal ikke lade *Shaytan* narre os til at se op til de muslimer eller Da'wahbærere, som ikke er fuldt engagerede i *Da'wah*. Eller gå med tanken om, at vi nok skal blive blandt de succesrige på Dommedagen, fordi vi omgås Da'wahbærere eller ved selv at være medlemmer af en eller anden islamisk gruppe.

Vi skal altid huske på, at grunden til at vi er Da'wahbærere, ikke skyldes venskab, *Iman* atmosfæren, interesser eller at tilegne os viden. Vi skal heller ikke lade disse ting distrahere os. Vi bærer *Da'wah*, fordi det er en *Fardh* som Allah ﷻ har pålagt os, hvor vi med vores rene trofasthed skal underkaste os Hans ﷻ befaling, så det udelukkende er for Hans ﷻ skyld.

Det er rigtigt, at mennesker er forskellige i deres evner og kapacitet og måden, hvorpå de tilegner sig *Thaqafah* relateret til *Da'wah*. Men dette skal ikke være en hindring for os, at vi gør vores bedste for denne sag. Og det faktum, at det, som giver os styrke, ikke alene er vores forståelse af Islams budskab,

men også vores tillid til Allah ﷻ; og den fulde tro på Hans Budskab og vores ihærdige engagement i *Da'wah*. Profeten ﷺ sagde:

«إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ لَأُنَاسًا مَا هُمْ بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يُعْطِيهِمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِمَكَانِهِمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُخْبِرُنَا مَنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوا بِرُوحِ اللَّهِ عَلَى غَيْرِ أَرْحَامٍ بَيْنَهُمْ وَلَا أَمْوَالٍ يَتَعَاطَوْنَهَا، فَوَاللَّهِ إِنَّ وُجُوهُهُمْ لَنُورٌ وَإِنَّهُمْ عَلَى نُورٍ، لَا يَخَافُونَ إِذَا خَافَ النَّاسُ، وَلَا يَحْزَنُونَ إِذَا حَزَنَ النَّاسُ، وَقَرَأَ هَذِهِ آيَةَ: أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ»

“Blandt Allahs tjenere er der folk, som hverken er profeter eller martyrer; profeterne og martyrerne vil beundre dem for deres status hos Allah den Stærke og Almægtige. De sagde: Åh Allahs Sendebud, vil du ikke fortælle os, hvem de er? Han sagde: Et folk, som elskede hinanden for Allahs barmhjertighed uden at have noget slægtskab imellem sig, eller ejendom de handlede med indbyrdes. Ved Allah, deres ansigter er lys, og de befinder sig på (tribuner af) lys. De frygter ikke, når menneskene frygter, og ej heller sørger de, når menneskene sørger. Derpå reciterede han denne *Ayah*:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

“Over Allahs *Anliya*’ (venner, støtter, allierede) skal der sandelig ikke komme frygt, og de skal ikke sørge.”

[Yunus 10:62]

Derfor er det vigtigt, at vi som *Da'wah*bærere i det hele taget retter vores fokus på de handlinger og formål, som er direkte forbundet til metoden i opnåelsen af formålet, og at vi hele tiden vedkender os det faktum, at Allah ﷻ absolut vil skænke os sejren. Allah ﷻ siger:

﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

”Og hvad angår de Troende, var Vi pålagt at støtte dem (med Sejr)”. [Ar-Rum 30:47]

At bære denne *Da'wah* nødvendiggør, at vi diskuterer med muslimerne, for at overbevise dem om Khilafahs forpligtelse og vitale natur, således at de arbejder for at etablere den sammen med os. Dette engagement er meget svært, fordi det udgør transformationen af individet, for dermed omfattende at ændre muslimens syn på livet på basis af den islamiske *Aqidah*. Dette vil følgelig omdanne tænkningen og følelserne hos dem på en dyb og betydningsfuld måde, som det gjorde med os. Og et stærkt bånd til grundlæggende *Da'wah* opfattelser, for eksempel *Ajal*, *Rizq* og *Sabr*. Og dermed dannes en fremstående islamisk personlighed; således at vi opnår det, vi har arbejdet på længe.

Denne personlighed vil give os bevidstheden om, at Ummahs problemer ligger i fraværet af Khilafah, og at forhindringer er blevet lagt i vejen for dens tilbagevendelse; eksempelvis den fremmede kultur og tænkemåde; opdelingen af de islamiske lande; den kolonialistiske, politiske og økonomiske hegemoni og de korrupte og brutale regimer i den islamiske verden. Denne personlighed vil også bygge den dybe og praktiske overbevisning om arbejdet hos os, og en prioritering af indsatsen hen imod genoptagelsen af den islamiske livsstil.

Den næste fase er måden, hvorpå vi kan opnå Da'wah som livets omdrejningspunkt. Der er tre punkter:

Det første: At vi, som Da'wahbærere altid skal huske på at referere til 'Aqidah, og etablere et stærkt forhold til Qur'anen, fordi déri ligger al den trøst, som vi står og mangler. Og han ﷺ sagde:

«الْقُرْآنُ شَافِعٌ مُشَفِّعٌ، وَمَا حِلٌّ مُصَدِّقٌ، مَنْ جَعَلَهُ أَمَامَهُ قَادَهُ إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَنْ جَعَلَهُ خَلْفَهُ سَاقَهُ إِلَى النَّارِ»

“Qur'anen er en mægler, hvis mægling bliver imødekommet, og en modpart, hvis argumentation godtages. Den, der lægger den foran sig, vil blive anført af den til Paradiset, og den, der lægger den bag sig, vil ledes af den til Helvedet”. Berettet af Ibn Hibban i sin 'Sabih' (Hadithsamling), via Jabir bin 'Abdullah ﷺ, og al-Baihaqi i 'Shu'ab al-Iman' via Jabir og Ibn Mas'ud ﷺ, og den er en Sabih hadith.

Det Andet: Vores store behov for inspiration og vejledning. Og dette ses i de forskellige historier om Profeterne og Sahabah, men især og mere essentielt i Muhammads ﷺ eksempel. Allah ﷻ siger:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

"I Allahs Sendebud har I et godt eksempel for den, som håber (på mødet med) Allah og den Sidste Dag, og som ihukommer Allah meget." [Al-Ahzab 33:21]

Sagt på en anden måde, så er det vigtigt for enhver af os, som Da'wahbærere at bære Qur'anen i sin højre hånd og Profetens ﷺ Sunnah i sin venstre. I dem foreligger den eneste garanti for succes i dette liv og i det hinsides. Og for at vi kan sikre dette, så nødvendiggør det, at vi binder vores handlinger til Hans ﷻ befalinger, som udspringer fra den islamiske 'Aqidah. Og at gøre Profeten ﷺ til vores *Uswah Hasanah* i praksis nødvendiggør, at vi studerer og gransker den del af hans liv, som ligner vores tilstand.

Allah ﷻ siger:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ، وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾

“Og den, der adlyder Allah og Sendebudet - disse skal være blandt dem, som Allah har skænket Sin nåde,
(dvs.) Profeterne, de sandfærdige, martyrerne og de retskafne - og disse er de bedste fæller.” [Al-Nisa’ 4:69]

Det tredje: At blive bevidst om Islams princip for sine vitale sager. Og forstå disse vitale sager i forbindelse med metoden for genetableringen af den islamiske livsstil. Dette betyder, at i det øjeblik, vi tager denne sag som et spørgsmål om liv og død, som Islam har lært os, så er vi fuldt beskæftigede med den, således at den forstærker vores fokus. Et eksempel herpå, er det Profeten ﷺ sagde til sin onkel. Han ﷺ sagde:

﴿وَاللَّهِ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي وَالْقَمَرَ فِي شِمَالِي عَلَىٰ أَنْ أَتْرُكَ هَذَا الْأَمْرَ مَا تَرَكْتُهُ حَتَّىٰ يُظْهِرَهُ اللَّهُ
أَوْ أَهْلَكَ دُونَهُ﴾

”... Ved Allah, om de ligger solen i min højre hånd, og månen i min venstre, på den betingelse, at jeg opgiver denne sag, så vil jeg ikke forlade den, indtil Allah har gjort den dominerende, eller jeg dør undervejs.”

Med denne hadith når vi til det tredje omdrejningspunkt, som er med til at belyse hvordan vi kan bevare denne Da’wah i centrum.

At opfylde de islamiske forpligtelser. Vi skal forholde os til de *Wajibaat*, Allah har fastlagt, og støtte disse med *Mandubaat*. Og vi afholder os såvel fra *Haram* som *Makruh* handlinger. I vores sinde skal vi indprente Allahs ﷻ *Ridwan* (velbehag) og Hans *Jannah* som belønning.

﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾

“Og herefter skal de stræbende stræbe.” [Al-Mutaffifin 83:26]

At have klare mål: Det er også afgørende for os, som Da’wahbærere at være bevidst om det formål, vi har. For eksempel hver gang vi mødes med andre muslimer - ellers vil vi fejlagtigt blive tilfreds med resultaterne, når selve formålet i virkeligheden ikke er blevet opnået. Dette var tydeligt, da vores Profeten ﷺ bar *Da’wah* i begyndelsen, hvor hans ﷺ fokus på bestemte målsætninger var skarp.

Eksempelvis opbyggede han ﷺ en gruppe, som skulle opbakke hinanden, når de bar *Da'wah*, ligesom han ﷺ forsamlede og kultiverede Sahabah ﷺ i Al-Arqams hus. Det er også tydeligt i hans henvendelse til stammer angående støtte, at hvis han opdagede, at de ikke opfyldte kravene, så forlod han ﷺ dem, og forsøgte at identificere andre stammer, som potentielt havde evnen til at støtte *Da'wah* og tog den til sig.

At bære *Da'wah* skal hele tiden være forbundet til vores formål således, at vi, som *Da'wah*bærere arbejder og tænker kollektivt, og bevæger os i *Da'wah* atmosfæren i samme retning. Fordi dette er den eneste måde, der kan skabe resultater. Nøjagtigt ligesom Profeten ﷺ lærte os. Allah ﷻ siger:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

"Sig: Dette er min vej: Jeg kalder til Allah, med klar og sikker viden, jeg og hvem end der følger mig. Og Magtig og Ophøjet er Allah. Og jeg er ikke en af Mushrikeen." [Yusuf 12:108]

At være i besiddelse af den islamiske kultur: Det vil sige, at vi sætter os ind i den *Thaqafah*, som er relateret til *Da'wah*, og har relation til at opnå formålet, som er Ummahs oprejsning ved at gøre den bevidst om den. Og dette sker ved at tilegne sig den gennem den islamiske intellektuelle *'Aqidah*. Og at vi regelmæssigt læser bøger om *Da'wah*, således at de ikke bliver glemt.

Derudover skal vi udvide vores kendskab til den islamiske kultur, ved at sætte os ind i de forskellige islamiske værker, om end det er om *Usul ud-Deen* eller *Usul ul-Fiqh*, *'Aqidah*, *Fiqh*, *Tafseer*, *Seerah*, tanker og principper. Fordi vores succes afhænger af dette. Ydermere skal vi vide hvad der cirkulerer i Ummah af tanker, holdninger og *Madhabib* (retninger indenfor jura). Ellers vil Ummah ikke lytte til os. Og vi vil heller ikke kunne påvirke vores noble Ummah med vores holdninger, tanker og love, hvis vi ikke er klar over hvad den bærer på. Sådan så vi kan afklare og modbevise disse. Han ﷺ sagde:

«نَصَرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاهَا وَحَفِظَهَا وَبَلَّغَهَا، فَرُبَّ حَامِلٍ فِتْنَةٍ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ. ثَلَاثٌ لَا يُغَلُّ عَلَيْهِنَّ قَلْبُ مُسْلِمٍ: إِخْلَاصُ الْعَمَلِ لِلَّهِ، وَمُنَاصَحَةُ أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ، وَكُلُومُ جَمَاعَتِهِمْ، فَإِنَّ الدَّعْوَةَ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ»

“Må Allah lade (ansigtet) stråle glansfuldt på en person, der hører mit ord, begriber det, bevarer det og meddeler det (videre). Og det kunne da hænde, at man bærer Fiqh (dvs. viden) til en anden, der har mere Fiqh (dvs. forståelse) end en selv. Der findes tre (egenskaber), hvor muslimens hjerte ikke vil bære nag, (så længe) han besidder dem: At handle trofast for Allahs skyld, rådgivelse af muslimernes Imamer (dvs. ledere), og forholdelsen til deres fællesskab, da bønnen omfatter dem (med

beskyttelse) fra alle sider”. *Hadith*, nævnt af Al-Suyuti i ”Al-Azhar al-Mutanathira fil-Ahadith al-Mutawatira”.

At skabe en islamisk atmosfære: På grund af giftigheden ved den uvidende, degraderede, men meget forførende atmosfære i samfundet, som skal svække forbindelsen til *Iman*, så skal vi (Da’wahbærere) opfordre hinanden til at bruge meget tid med hinanden, for at diskutere, reflektere, udføre handlinger, mødes socialt osv., således, at der frembringes en atmosfære, der tjener til at forstærke nærheden og båndet imellem os, og styrke modstanden og afvisningen af den korrupte atmosfære og værdierne i samfundet.

Der er ingen tvivl om, at brugen af tid med hinanden på korrekt vis, vil resultere i etablering af de dybe islamiske overbevisninger og følelser, således at vi er bedre stillet til at behandle de besværligheder og problemer, som måtte opstå. Nøjagtigt ligesom Profeten ﷺ plejede at gøre for sine Sahabah ﷺ.

At bevare vores kontakt med Ummah: Den muslimske Ummah søger naturligvis ledere iblandt sig, den kan sætte sin lid til og stole på. Disse ledere er OS. Det er os, som repræsenterer Islams praktiske eksempel og karaktertræk som oprigtighed, ydmyghed, selvtillid, hæderlighed, varetagelse, intellektuel styrke og nobelhed. Det er os, som er forberedt til at ofre, og ikke gå på kompromis med sandheden. Disse karaktertræk udgør kollektivt en legemliggørelse af den islamiske personlighed, som bør være hos enhver af os, som elsker Allah ﷻ og betræder den besværlige vej for at etablere Khilafah. Så vi skal besidde alle disse karaktertræk til enhver tid, for dermed altid at være i en tilstand, hvor vi tilbeder Allah ﷻ. Og lovene relateret til *Da’wah* forpligter os til at være tilstede blandt muslimerne, og skabe kontakt til dem.

For eksempel var det jo dét, vores kære *Sahabi* Abu Dharr Al-Ghifari gjorde, da han omfavnede den islamiske ide, og blev beordret af Allahs Sendebud ﷺ til at vende tilbage til sit folk. Så nægtede han at forlade Makkah uden først at råbe *Shahadah* foran *Mushrikeen* i Makkah, hvorfor han blev udsat for så meget skade, at robuste mennesker idag ikke ville kunne holde det ud. Abu Dharr kendte ikke til andet i Islam end *Shahadah*. Her illustrerede han ﷺ hvordan vi, som Da’wahbærere, skal erkende *Da’wah*. Den skal erkendes på en stærk og beslutsom måde. Vi husker også den episode, hvor Abdullah bin Mas’ud ﷺ var sammen med Sahabah i Makkahs centrum. Og de opfordrede hinanden til at tage til *Ka’baen* og forkynde Qur’anen iblandt *Mushrikeen*; Ibn Mas’ud ﷺ insisterede på at gøre det. Dette viser os ikke kun hvordan vi skal bevare *Da’wah* men også hvordan vi skal opfatte den. Således skal Da’wahbæreren være.

Han ﷺ sagde:

«... إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتِغَىٰ بِهِ وَجْهَهُ»

“... Allah godtager visselig ikke en handling, med mindre den er (blevet udført) trofast for Hans skyld, og med hvilken man søger Hans velbehag”. Al-Mundhiri sagde: Dens beretningskæde er god.

Alt dette er afgørende for os alle sammen, og for vores indsats, hvis vi ønsker at tjene formålet og realisere det. Vi skal se på os selv som Islams fakler, Profetens arvtagere og Ummahs beskyttere og ledere. Så lad os leve op til opgaven.

Afslutningsvis:

Lad os huske vores elskede *Sahabi* 'Umar bin Al-Khattabs ﷺ ord:

Han sagde i en *Du'a*:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي التَّفَكُّرَ وَالتَّدَبُّرَ بِمَا يَتْلُوهُ لِسَانِي مِنْ كِتَابِكَ، وَالفَهْمَ لَهُ، وَالمَعْرِفَةَ بِمَعَانِيهِ، وَالنَّظَرَ فِي عَجَائِبِهِ، وَالعَمَلَ بِذَلِكَ مَا بَقِيَتْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

”Åh Allah, giv mig evnen til at overveje, og fundere over det, min tunge reciterer af Din Bog; og forstå den, og gå i dybden med dens betydninger, og anerkende dens vidundere; og til at handle efter det, sålænge jeg lever. Sandelig, Du har evnen til at gøre alting.”